

דברי הכפר

ה ח נ ו כ י ה | ש ל | נ ד ב / ר ב ק ה ז י ו

נדב בנה חנוכיה
מכל הבא ליד:
שמונה פקקים ושני קרשים
וגם בלוט אחד.

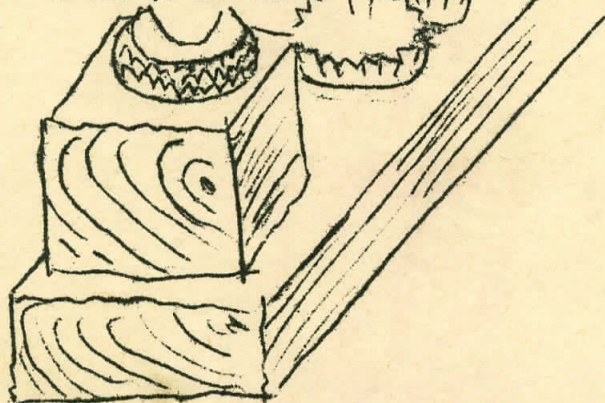
חתך, צבע, ניסר, הדביק,
את אצבעו מצע.
מחה דמעה ושוב חזר
במרץ למבצע.

אז מי הדליק את מי היום -
נדב או הנרות?
או הנרות בשתי עיניו
הדליקו שני אורות?

וראו זה פלא, איזה נס!
חנוכיה ממש!
שמונה פקקים הם הכנים
והבלוט - שמש.

איש לא הבין מה פה קרה,
והתפלאו הכל:
חנוכיה אחת קטנה -
ואור כל כך גדול!

כשבא החג הדליק נרות,
שמונה שביבים קטנים,
ובעיניו המאירות
דלקו האישונים.

מס' 692

כ"ז כסלו תשמ"א

7/12/80

כפר - הנשיא

מה נמצא?

פתחנו השבוע את חג החנוכה בתהלוכת לפידים מרשימה שסבבה את המשק. אחר-כך הבטנו בכתובת אש והמשכנו בהדלקת נרות מסורתית בחדר-האוכל ושירה בציבור. כמובן שלא נעדרו סופגניות נהדרות בעת ארוחת הבופה שסיימה את הערב. תודה לחברת הילדים על ערב ראשון זה. מי שעוד היה לו כוח (לאחר שהדליק נרות בפעוטון, בבית ובחדר-האוכל), הלך לשמוע הרצאה על החנוכה כסמל הלקוח מן הטבע, מפני נגה הראובני. אומרים שההרצאה היתה מאלפת. יש עוד תכניות להשבוע אך בזמן כתיבת שורות אלה הן עדיין לא התבצעו.

ביום ב' הוחרדנו בזמן מנוחת הצהריים ברמקולים על מנת לעזור לחפש את אלון ק. בן ה-6 שנעלם ואי אפשר היה למצוא אותו. האוירה - כמו בימי המלחמה. כולם התנדבו לעזור ככל דרך שהיא, וכמו שאומרים בחנוכה: "חילפשו אותו בנרות". האבידה נמצאה לאחר שעה קלה דוקא על.... הגג של חדר-האוכל מתחת לאפי מארגני המבצע. סוף טוב, הכל טוב.

חדר שטיפת-כלים עובר שיפוץ יסודי ביותר, כולל החלפת מערכת הקיטור. עקב כך כולנו אוכלים בכלי פלסטיק למשך שבוע ימים. אם להתחשב בעובדה שגם הגבינה הצהובה טעמה כפלסטיק, הרי בהחלט הגענו לעידן המודרני.

לאחר וויכוח באסיפה על מי יהיו הצירים לוועידת התנועה, כיצד ומתי יליברו, הוחלט לדחות את הדיון וההחלטה לאחד מימי החנוכה. חברים חששו שעקב החג לא תהיה אפשרות לבצע אסיפה נוספת, אך ברור הרגיענו בהצעה מעניינת: "נוכל לבחור את הצירים ע"י הגרלה בסביבון..."

דרך צלחה לכרמית שיצאה ביום ה' לקליפורניה שבארצ"ב.

בילוי נעים למיכי ודודי שיצאו למילואים.

קיבלנו שי מעת ההורים של סוזאנה - צעצועי "פישר פרייס" לבתי הילדים. הצעצועים חולקו בין הפעוטונים והגנים לשמחתם של הקטנים. תודה רבה!

לצערנו לא הוזכר במדור זה הבזאר שהתקיים ביום ו' לפני שבועיים. ובכן, נהננו מארגון למופת של: רג'י, פרנקי, קרול ל. וכמעט לא נראה חבר שחזר הביתה בידיים ריקות. תודה לכן.

מזל - טוב ליונה ואלי אורן ולכל משפחת ריינס ונספחיה באשר הם להולדת הבן הנכד הנכד.

חג שמח לכלם

חג טעים

חג נעים.

צילה.

ד"ר ח י ש ל ב ת ו ע ד ת ב נ י ם 15.11.80

נוכחים: - רות ר. אריאל, ג'נט פ. רות ג. ציונה, מיכאל כ. אמנון.

- (1) שתינו לחיי הועדה החדשה והזלנו דמעה לאות פרידה מהועדה היוצאת.
- (2) חלוקת תפקידים - אריאל יהיה אחראי באופן זמני לשיכון. נעמי פ. תהיה אחראית על ריהוט וציוד.
הועלתה הצעה למנות מטפלת לבנים אשר באחריות של וו. בנים. המטפלת תדאג לענייני דירה, החזקת דירות, ריהוט, הפעלת וו. קשר, ארוחות ארבע בשבת וכו'. ההערכה היא שיש עבודה לחצי שבוע. סוכם להמשיך את הדיון בישיבה הבאה במטרה להציע שמות של חברות מתאימות לווי. כח-אדם.
- (3) סוכם להזמין את דוד דיבון לישיבות הועדה. התקבלה הודעה שלומית ליפשיץ שלא תוכל להשתתף בישיבות לתקופה של 4-5 החודשים הקרובים.
- (4) מסיבת משתתרים ומתגייסים - דוד דיבון יארגן את המסיבה אשר תתקיים לפי התכנון בתחילת ינואר.
- (5) סוכם לארגן סמינר לבוגרי צבא בבית, אם נראה שתהיה השתתפות של 12 צעירים או יותר. האריך מתוכנן - שבוע שני של פברואר.
- (6) אימוצים - ליאן מהקבוצה האוסטרלית בקשה אימוץ. משום שהיא עומדת לנסוע לאוסטרליה ולחזור, סוכם לדון מחדש כאשר היא תחזור כדי להצטרף לצבא. באופן כללי הועדה אינה ממליצה לאמץ בני 19, 20, אלא אם הם כבר התגייסו, ויש לעשות כך רק במקרים יוצאים מן הכלל.
רוני מקבוצת האוסטרלים מלפני שנה נמצא במשק כאורח עובד. הוא עומד להתגייס בסתיו ומבקש מועמדות, אך בגלל גילו הצעיר המעמד הזה אינו מתאים. בזמן שירותו בצבא יהיה בן מאומץ. המשפחה המאמצת ריני וג'וני טנא.
סוכם לנסות למצוא לרוני מקום לינה יחסי קרוב לבני המשק, הוטל על אריאל לברר את האפשרויות.
- (7) היה דיון כללי על המאמץ של מיכאל והרעיונות השונים בעניין טיפול בבנים. סוכם להמשיך את הדיון במטרה להעלות הצעות קונקרטיות בחברה.

מיכאל כ.

מהמערכת: לצערנו נערכו התיקונים במכונה שאינה זהה למכונה המדפיסה וזאת מהסיבה שנאמר לי: "מה יותר חשוב, שיצא עלון מתוקן או שהמפעל יעשה כסף?" באיך תשובה כפי (והיות ונראה לי כי שניהם חשובים במידה שווה) להלן הפגם האסתטי המזערי. עמכם הסליחה. הבעיות הטכניות כרגע, בעריכת העלון הן רבות ואנו ננסה למצוא להן פתרון בישיבת המערכת הבאה עלינו לטובה. אולי באותה הזדמנות ננסה לשחרר את המפעל על-מנת שיעשה כסף ודברי הכפר יוכל לצאת לאור בצורה סבירה.

חֹבֶרֶת לְזִכְרוֹ שֶׁל אֶרְנוֹן שׁוֹוֶרְצְמָן
זִכְרוֹנוֹ לְבִרְכָּה יֵצֵא לְאוֹר בְּיָמֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ.

אֵת הַחֹבֶרֶת נִיתַן לְקַבֵּל אֶצֶל מִשְׁפַּחַת
שׁוֹוֶרְצְמָן אֶזְכֹּר אֶצֶל לֹו בְּסִפְרֵיהָ.

מכון התערוכות - 11א - 8א

ברוס ויטקס 3 נח 8א 11א 3א? -4-

ברוס: הכל התחיל ב - 1973...

עדנה; לא, לא! אני זוכרת כשאלק בנה את גורד השחקים הראשון שלנו בכפר הנשיא בסביבת 1960, ממש פחדתי שיפול אבל התזיק מעמד.

ברוס: הבעיה היתה שמכון התערוכות היה קטן מדי, הלולים שלנו גדלו וצרכו כמויות גדולות יותר של תערוכות אז, ב - 1973, חל השיפוץ הגדול הראשון שאפשר לנו להכין עד 300 טון תערוכות בחודש. ב-1973 זה היה משוכלל מאד ו-300 טון נחשב אז כשיא. הלולים המשיכו לגדול והצורך ליותר תערוכות שוב גדל. שני החברים שעובדים במכון: מיירון וג'קי, הצטרפו להכין מעל 450 טון בזמן האחרון, כמובן שזה התבטא בשעות עבודה ארוכות וקשות.

עד לפני שנה היו עושים הובלות תערוכות של 1½ טון במכון, את אותה הובלה היו מבצעים בג'ירפה. אל הלול. זאת היתה מגבלה גדולה כמובן - אפילו ג'ירפה שלמה עם מנוע, בלי ארבע רגליים, לא יעילה באשר היא צריכה לנסוע הלוך ושוב כמה פעמים ביום. לפני שנה רכשנו עגלה גדולה במקום הג'ירפה ובה ניתן לקחת שתי הובלות של 1½ טון בבת אחת, במקום אחת בג'ירפה מהמכון ללול. זה בהחלט שיפור. למרות זאת העבודה הפיזית לא פחתה, ולא תמיד היה כח-אדם ברגע הנכון. (כמו למשל: בשעת סחיבת שקים כבדים).

לפני יותר משנה התחלנו לתכנן את השיפוץ הגדול למכון תערוכות. התיעצנו עם מהנדס שינוע מזון מן הטכניון והוא תכנן את העבודה המבוצעת היום.

עדנה: איפה המהנדס, הוא עובד פה?

ברוס: לא. הוא נסע לאוניברסיטה בטקסס בארה"ב ל-10 חודשים כמרצה אורח שם, ואני אני נשארת עם ה"תינוק". לפעמים יש 25 - 20 עובדים שם!

עדנה: מה תפקידך אם כן, ומה עושים שם?

ברוס: אני מתאם בין כל ששת יצוותי הקבלנים: חשמלאים, בנאים וכו'.

עדנה: כמו מנצח של תזמורת או מקהלה?

ברוס: בערך, לא תמיד "מנגנים" ביחד, ואם יש לי כמה שערות שיבה בראשי, דעי לך שזאת הסיבה! הסיבה!

עדנה: אז מה עושים? בקשר למכון תערוכות, לא השיער!

ברוס: מחליפים את מערכת החשמל. החלפנו קילומטרים של כבל חשמל, מכיון שהחולדות מכרסמות את הכבלים, כולל המתכת! כל אחד מהכבלים היה פגוע! הכבל החדש הוא משוריין עם מעטפת פלדה.

נוסף להחלפת החשמל הכנסנו בור קבלה לקמח, שיכנס ישר מן המשאית המביאה אותו בתפזורת. כמו כן הוכנס מיכל גדול שניתן לראות מבחוץ, ומעלית. כל החידושים האלה יתבטאו בחסכון גדול בכח-אדם וסחיבה לא יעילה. המערך החדש יאפשר הגדלת התפוקה ל-900 טון תערוכות בחודש. (לעומת, 300 טון בחודש). השיפוצים כוללים את מכון התערוכות, דרכי גישה וכו'. (סוף בעמ' הבא...)

(המשך) מכון התערוכות או - למה ברוס וויטהם צנח בלי מצנח?

עדנה: נשמע לי מסובך!

ברוס: יותר מזה! כל הענין של תערוכות מאד מורכב, עובדים עם מחשב כדי שנקבל תערוכות הכי טובה במהירים סבירים. זה נושא לחוד, והוא התינוק של ג'וני.

עדנה: אין קואופרטיבים לעשית תערוכות?

ברוס: אנחנו עושים תערוכות גם לדיר צאן שלנו, בגלל זה כדאי לנו לעשות את השיפוצים האלה, כדי לשמור על -אינטרסים שלנו. אם אנחנו קשורים ל"קואופרטיב" -
אנו מוכרחים לקבל כל שבוע מה ששולחים לנו. כאשר אנו עצמאיים, אנו יכולים להכין תערוכות לפי הצורך. אם יש מחלה בלול, יש לשנות את התערוכות. הכל משתנה לפי נתונים מסוימים, ואנו שולטים בזה. אך גם זה נושא רציני.

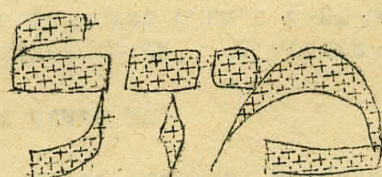
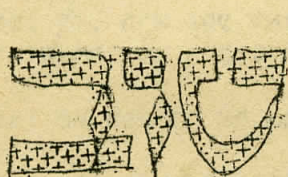
עדנה: אני רואה שבקרוב ייצטרך להיות המשך, כדי לבדוק זוויות אחרות של הנושא!

ברוס: נכון, אבל בינתיים, חברי מוזמנים לכוא מתי שרוצים, לשאול ולהתבונן במתרחש. אנו מקוים לגמור תוך ששה שבועות עד חודשיים. בשהל יסתלים נזמין את החברים לסיור מודרך. עד אז, אני מוכן תמיד לשוחח עם כל המעוניינים בנושא.

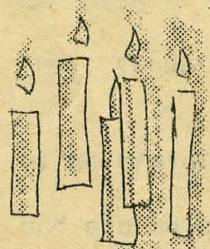
עדנה: תודה רבה! אפילו אם לא יקראו את המאמר, אני למדתי הרבה הערב ונהנתי מאד משיחתנו.

נ.ב. אז למה הוא צנח??

ראינה: עדנה

13.12 אפרים מעין
דני טמברג

נשואין

10.12 חנה ודוד פרנקליו
11.12 דיאן וג'רי ניימרק

י מ י הולדת

8.12 - איבן לוין
דני פרידלבר
עמי קפלן
יוני קפלן

9.12 שגיא כץ
אדוה סינה
אמרי סולומון

12.12 אתי בן-זאב
ג'וני טנא
גילה מדר
אביטל נאי

ביתנו לבין עצמנו

על הנסים...

בהפטרה של שבת-חנוכה, שהיא לקוחה מתוך נבואת זכריה, מופיע פסוק רב משמעות!
 "זה דבר ה' אל זרובבל לאמר: לא בחיל ילא בכוח כל אם ברוחי אמר ה' צבאות..."
 אותו זרובבל שחזר בראש כמה אלפי עולים ששבו מבבל אחרי חורבן בית המקדש הראשון,
 ועמד בפני משימה בלתי אפשרית: להקים את המקדש מחדש בוכח אוכלוסיה מקומית עוינת,
 שהיתה מוכנה להיעזר באיבה גלויה כדי למנוע התישבות יהודית מחודשת.

אולי מי שרוצה לבנות בית כאן בכל הדורות חייב להאמין בנסים, כי בתולדות ההתישבות
 המהודשת של מאה השנים האחרונות היו פעמים שנראה שמעט המתיישבים נמחקו ממקום האחזותם.
 הפכנו את חנוכה למעין יום עצמאות של נצחון המעט נגד הרבים, ואותם המעטים נושאים
 בשק דל והרבים מצוידים היטב. ומאומנים לעילא, סיפור עוצה נשימה כדרמטיותו.
 אבל שוכחים ומשכיחים שהעם התקומם נגד צוררים שרצו לכפות תרבות זרה, עבודת
 אלילים, ותרבות יוון על עם שהאמין שאקור לו להשתחוות לפסל או לאדם. כי רק בפני
 בוראו ישתחוה היהודי. כל העמים במזרח העתיק קבלו את תרבות הקדמה-תרבות יוון, על
 פסליה היפים, על אגדות הגבורים והאלילים המעניינים, על הפילוסופיה והמדע המתקדמים.
 ורק עם קטן ולא חשוב התעקש ולא קיבל את התרבות המפוארת הזאת. שגיאה גסה, חוצפה
 הסטורית, אמונה צרופה... כל אדם עם התפיסה שלו.

ואנחנו מדליקים את הנרות במשך שמונה ימים ומברכים: "הנרות הללו אנו מדליקין
 על הנסים ועל התשואות ועל הנפלאות שעשית לאבותנו בימים ההם ובזמן הזה", גם בזמן הזה.

מה בזמן הזה לומדים מן ההסטוריה??

שואלים אותי מדוע אני ממעט לכתוב בימים אלה. תשובתי היא שבין היתר הדברים שאני
 מנסה לעשות, תופסים הלמודים באוניברסיטה הפתוחה חלק גדול מזמני הפנוי. למודי מתרכזים
 בנושאים שונים של תולדות עם ישראל: מרבי אליעזר בן הורקנוס ומדוע נדו אותו ועד לצמיחתה
 של האנטישמיות המודרנית במאה ה-19. ולמה לי לעסוק בדברים שיש בהם עצב וטרגדיה אישית
 ולאומית יותר ממה שיש בהם שמחות והצלחות? אנלי כי אני זוכר נער בן 16 שחי בסביבה
 לא יהודית, חבריו כלם היו לא יהודים, הלך לבית-ספר לא יהודי שבו למד בכיתה של 30 בנים,
 מתוכם רק הוא ועוד שניים היו יהודים. אותו נער חזר הביתה לא פעם נבוך ונכלם שחבריו
 לכתה הציקו לו: "כל היהודים רמאים וספרים; היהודים הרגו את ישו...לך הביתה, אין
 זאת ארצך!" והנער הזה היה אני, ומאז אני מחפש את עמי.
 (המשך בעמ' הבא...)

-7-

המשך - "בליננו לבין עצמנו"

הידעתם שמאה שנה לפני שהעם היהודי השיג את עצמאותו בארצו הישנה טרופת המלחמה היתה מהפכת "שנת החירות", "אביב העמים" של 1848?
בכל מקום שקמו העמים נגד משטרים פנה האספסוף נגד היהודים ושידד, ופצע והרג כאוות נפשו. והיהודי התמים הליבראלי-הרדיקאלי נטש את עמו, טרק את דלת הקהילה היהודית והפך לקוסמופוליט, אזרח העולם שחי ונאבק והיה נכון למות למען חירות העמים שבהם הוא יושב. והלא יהודים צחקו ולעגו והפנו את זעם העם נגד היהודים מפני שהם הורגי אל, בנקאים וספסרים, רמאים ושתלטנים, סוציאליסטים וקומוניסטים ותוכניתם לשעבד את כל העולם הנאוו. ורק הגזע הארי הגרמני האציל מסוגל למחוק את הגזע השפל ששמו "יהודי".
כך התחילה לפני מאה שנה האנטישמיות המודרנית, והיהודי יושב לו שם ולא מרגיש שעדיין רואים בו נטע זר אף כי דומה הוא להם ומרגיש בתוכם כבתוך שלו ואין הוא דתי... ויום אחד במקרה הטוב יגידו: "לך הביתה יהודי מלוכלך!" ולאן יילך??

פכים קטנים

- לא כל יום מציגים אותי כ"אבא של צייר". כמוכן שהלכתי לתערוכת הציורים של בני בכורי, שתיתי לין ולחצתי ידיים, הסתכלתי בציורים ונהנתי.
- מדוע כל אחד שבא לליל נר חנוכה ראשון היה חייב לחטוף במלוא חופניים, לא לחכות לגמר השירה בציבור ולבסוף כיון שהתיאבון לא שווה לחמדנות העיניים, משאיר מאכלים רבים על צלחתו המלוכלכת שרבים חיפשו ולא מצאו? יש דרך אחרת!
- נפרדים משארית שנת ההכשרה האוסטרלית במסיבת חנוכה של ליל-שבת. רק בינואר ייסעו הביתה, אבל עד אז יעסקו במסעות משלהם. אלה שנשארו איתנו הם נחמדים. יכולנו לעשות יותר למענם. חבל שלא עשינו. מוטב להפריד מהם ב"להתראות בקרוב". אריק.

הודעות

גב' רזניק מעונינת לקנות סיר-פלא חשמלי. למי שיש סיר פלא כזה, נא להתקשר איתה.

ביום ו' 12/12 יהיה ערב חברתי לכבוד חתונת הכסף של ג'רי ודיאן. הערב הוא פנימי, לחברים בלבד. לא לזמנים וילדים.
המארגנות: איירין, ריבה, נטע.

מהמרפאה

החל מיום ד' 10/11/80 הרופא יפתח את המרפאה מ 15.00 - 17.00, במקום מ 14.00 - 15.00.
נקבל את הילדים בין 16.00 - 17.00.

חנוכה

למל החנוכה חנוכה מקדשנו,
גיל ושמחה ממלאים את לבנו,
לילה ויום סביבוננו יסב,
סופגניות נאכל בם לרוב.

האירו! הדליקו!
נרות חנוכה רבים,
על הנסים ועל הנפלאות
אשר חוללו המכבים.

אמי עשתה לביבה לי,
לביבה חמה ומתוקה.
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד חנוכה!

דודי נתן סביבון לי
סביבון מעפרת יצוקה,
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד חנוכה!

למנצח

למנצח שיר מזמור,
הריעו לה' כל הארץ ...

יקום ה' יפוצו אויביו,
וינוסו משנאיו מפניו -
למנצח ...

לא, לא ינום ולא ישן
שומר ישראל, ישראל -
למנצח ...

שישו את ירושלים

שישו את ירושלים, גילו בה,
גילו בה כל אוהביה.

על חומותיך, עיר דוד, הפקדתי שומרים
כל היום וכל הלילה.

שישו אל ירושלים, גילו בה,
גילו בה כל אוהביה.

אל תירא ועל תחת עבדי יעקב,
כי יפוצו משנאיך.

שישו את ירושלים, גילו בה,
גילו בה כל אוהביה.

ישמחו השמים

ישמחו השמים ותגל הארץ,
ירעם הים ומלואו.

גילו המכבים

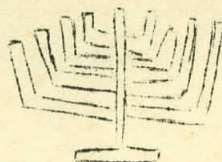
גילו המכבים, גבורי החיל,
שישו ושמחו יומן ולין!

לכבוד החנוכה

אבי הדליק נרות לי
ושמש לו אבוקה.
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד חנוכה!

באנו חושך לגרש

באנו חושך לגרש,
בידינו אור ואש.
כל אחד הוא אור קטן,
וכולנו אור איתן.
סורה חושך, הלאה שחור,
סורה מפני האור!

שיר הנצחון

הבה נרימה נס ואבוקה,
יחד פה נשירה, שיר החנוכה.

מכבים אנחנו, דגלנו רם נכון,
ביונים נלחמנו ולנו הנצחון.
פרח אל פרח זר גדול נשזור,
לראש המנצח, מכבי גבור!

מעל פסגת הר הצופים

מעל פסגת הר הצופים, אשתחוה לך אפים.
מעל פסגת הר הצופים, שלום לך, ירושלים.
מאה דורות חלמתי עליך,
לזכות לראות באור פניך.
ירושלים, ירושלים,
האירי פניך לבנך!
ירושלים, ירושלים,
מהרבותיך אבנך.

עושה שלום

עושה שלום במרומיו,
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל,
ואמרו, אמרו אמן.
יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל.

מי ימלל

מי ימלל גבורות ישראל,
אותן מי ימנה?
הן בכל דור יקום הגבור,
גואל העם.

שמע! בימים ההם בזמן הזה,
מכבי מושיע ופודה,
ובימינו כל עם ישראל
יתאחד, יקום ויגאל.

נר לי

נר לי, נר לי, נר לי דקיק,
בחנוכה נרי אדליק.
בחנוכה נרי יאיר,
בחנוכה שירים אשיר.

ויהודה לעולם תשב

ויהודה לעולם תשב,
וירושלים לדור ודור.

ירושלים של זהב

אזיר הרים צלול כיין וריח ארנים
נשא ברוח הערבים עם קול פעמונים,
ובתרדמת אילן ואבן, שבויה בחלומה,
העיר אשר בדד יושבת ובלבה חומה.

ירושלים של זהב,
ושל נחושת ושל אור,
הלא לכל שיריך אני כנור.

חזרנו אל בורות המים לשוק ולככר,
שופר קורא בהר הבית בעיר העתיקה,
ובמערות אשר בסלע אלפי שמשות זורחות,
נשוב נרד אל ים המלח בדרך יריחו.

ירושלים של זהב,
ושל נחושת ושל אור,
הלא לכל שיריך אני כנור.

אך בבואי היום לשיר לך, ולך לקשור כתרים,
קטנתי מצעיר בניך ומאחרון המשוררים,
כי שמך צורב את השפתים כנשיקת שרף,
אם אשכחך, ירושלים, אשר כלה זהב.

ירושלים של זהב,
ושל נחושת ושל אור,
כלא לכל שיריך אני כנור.

לביבות

קמח, קמח מן השק,
שמן, שמן מן הכד,
חנוכה היום,
חג נעים, נחמד.

ל-ל-ל-...

עוד נוסיף ביצה מסל,
עוד סוכר דק, וחסל!
בואו לשולחן,
לביבות נאכל.

ל-ל-ל-...

כבר אכלנו לביבות,
מה טובות וטעימות!
ועתה, מה עוד?
לשמח ולרקוד!

ל-ל-ל-...

חנוכה

חנוכה, חנוכה,
חג יפה כל כך!
אור חביב מסביב,
גיל לילד רך.

חנוכה, חנוכה,
סביבון סב סב!
סב סב סב! סב סב סב!
מה נעים וטוב.

שיר העבודה

כחול ים המים, האוה ירושלים,
אורים השיים בגב ובגליל.
השמש אורי לנו, אורי,
המחרשה עברי, עברי,
חדשי בתלם וחזרי,
עד לילה ליל יאפיל.

שיר, שיר עלה נא!
בפטישים נגן, נגנה,
במחרשות רננה,
השיר לא תם, הוא רק מתחיל!

והאר עינינו

והאר עינינו בתורתך,
ודבק לבנו במצוותיך,
ויחד לבכנו
לאהבה וליראה את שמך,
שלא נבוש ולא נכלם,
ולא נכשל לעולם ועד.

סביבון, סב סב סב!

סביבון, סב סב סב!
חנוכה הוא חג טוב,
חנוכה הוא חג טוב -
סביבון, סב סב סב!

סב נא, סב נא, כה וכה,
נס גדול היה פה!
נס גדול היה פה,
סביבון, סב סב סב!

כד קטן

כד קטן, כד קטן,
שמונה למים שמנו נתן.
כל העם התפלא -
מאליו הוא מתמלא!

כל העם אז התכנס
והכריז: אך זהו נס!
אילולי כד זה נשאר,
מקדשנו לא הואר.

ויחזקם

ויבן עזיהו מגדלים בירושלים
יוחזקם!
ויבן מגדלים במדבר,
ויחצב בורות רבים.

אלה חמדה לבי

אלה חמדה לבי,
חוסה נא ואל נא תתעלם.

ופרצת

ופרצת ימה וקדמה, צפונה ונגבה!

דוד מלך ישראל

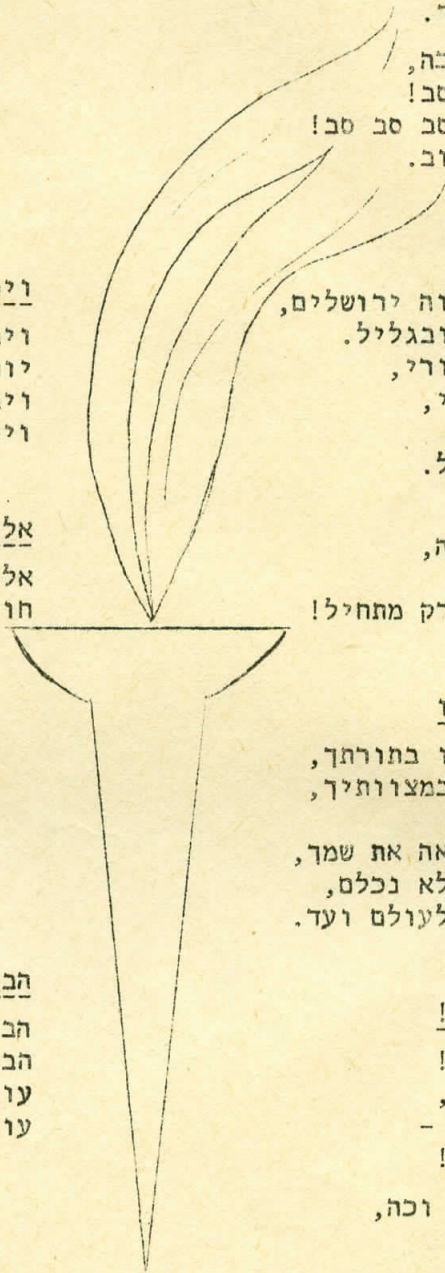
דוד, מלך ישראל, חי וקים!

הבה נגילה

הבה נגילה ונשמחה!
הבה נרננה!
עורי, עורו אחים!
עורו אחים בלב שמח!

כן יאבדו

כן יאבדו כל אויביך, ישראל.
כן יאבדו,
ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.

שבחי מעוז

מעוז צור ישועתי -
לך נאה לשבח;
הרחק הרחק, ליד ביתי,
הפרדסים נתנו ריח.

אבוא במנהרות ובהצדות ובמערות,
ובנקרות צורים ובמחילות עפר,
אי-שם בלב הלילה, דרוך וחרישי,
צופה בי מבקש נפשי.

מעוז צור ישועתי -
בקרב אין-קץ ננצח.
אלי אילת אחותי,
היוך עיף תשלח.

אבוא במנהרות ובמצדות ובמערות,
ובנקרות צורים ובמחילות עפר,
אי-שם בלב הלילה, דרוך וחרישי,
אורב לי מבקש נפשי.

אבוי לו מעקצי ואבוי לו מדבשי,
אבוי למבקש נפשי.

לו יהי

עוד יש מפרש לבן באופן
מול ענן שחור כבד,
כל שנבקש, לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נדות החג רועד,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

מה כל ענות אני שומע,
קול שופר וקול תופים,
כל שנבקש, לו יהי.
לו תישמע בתוך כל אלה
גם תפילה אחת מפני,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום,
כל שנבקש, לו יהי.
זה סוף הקיץ, סוף הדרך,
תן להם לשוב הלום,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

ולו פתאום יזרח מאופל
על ראשנו אור כוכב,
כל שנבקש, לו יהי.
אז תן שלוה ותן גם כוח
לכל אלה שנאהב,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.